

O SVATÉM ŠTĚPÁNU

Svatoroční muzika 12

Ka - me - ní ži - dé chá - pa - jí, o - dě - vy ry - chle

sklá - da - jí, ja - ké to no - vi - ny? Ša - vel sám je - di -

- ný za stráž - né - ho se vy - dal, o - dě - vu by všech hlí - dal.

1. Kamení židé chápají,
oděvy rychle skládají,
jaké to noviny?
Šavel sám jediný
za strážného se vydal,
oděvu by všech hlídal.
2. Nebe otevřené vidí,
když nejvíce židé šidí,
arcímučedlníček,
Boží služebníček.
Těž na Otce pravici
Moudrost věčnou stojící.
3. Pravdu z oust svatých slyšeli,
víry přiložit nechtěli,
protož hned chvátali,
na něj se sápali,
až ukamenovali,
vůli svou vykonali.
4. On na kolena padnouce,
modlil se jest, takto řkouce:
»Bože milostivý,
Otče dobrotivý,
duši mou ti poroučím,
již se s tím světem loučím.
5. Za hřích neklad' jim to, Pane,
co se mně tu od nich stane;«
tak když se horlivě
modlil spravedlivě,
duše se rozdělila
s tělem, s Bohem spojila.
6. Pohřbu jsou židé nepřáli,
jeho k sežrání vydali,
vůbec vyhodili,
zvěř litou vábili,
zvěř však neuškodila,
víc nad lidí uctila.
7. Naposled tajně pryč vzíti
Gamaliel dal, pohřbítí,
do hrobu vloženo,
slavně jest uctěno;
vzhůru jak holubička
vznášela se dušička.
8. Žádáme, svatý Štěpáne,
ta milost ať se nám stane,
bychom protivníkům,
všem naším vinníkům
mile vše odpustili,
nad žádným nemstili.